

25. neděle v mezidobí

22. září 2019

Číslo 38.

Ročník XIV.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Pán praví: Spása lidu jsem já. Budou-li ke mně volat v jakémkoli soužení, vyslyším je a budu jejich Pán navěky.

1. čtení: Am 8,4-7

2. čtení: 1 Tim 2,1-8

Ev.: Lk 16,1-13

Žl 113 Chvalte Hospodina, který povyšuje chudého.

Sdílnost přátelství posílí

Tolik se před sebou navzájem schováváme...

Někdy poznáme skutečné přátele, až když odcházejí nebo už zemřeli. Nedávno jsem měl takový hořkosladký zážitek.

Umíral jeden výborný kněz z newyorské arcidiecéze, P. James MacGuire, farář kostela sv. Jana a Panny Marie v Chappaqua.

Nebyli jsme zvlášť blízcí přátelé, ale udržovali jsme přátelské vztahy. Dával jsem mu párkrát exercicie. Měl přezdívku „Jim gentleman“, protože byl vždycky uhlazený, trochu rezervovaný, ale přátelský a velice inteligentní. Byl vděčný za všechno, co jste pro něho udělali.

Jáhen z farnosti mi zavolal a řekl: „Jim by vás moc rád viděl, už umírá.“ Když jsem přijel na faru, zjistil jsem, že má půlku tváře zasaženou rakovinou. Čelist mu držela na opěrce. Prožili jsme to nejkrásnější a nejcennější setkání.

Nemoc mu ubrala něco na rezervovanosti a dodala mu spontaneitu. Když jsem odcházel ještě s jedním novicem, který tam byl se mnou, novic požádal Otce o požehnání a Jim nám dal krásné, dlouhé a upřímně prožité požehnání. Když jsme vstali, řekl: „Víte, tohle je důkaz, co s člověkem udělá utrpení. Dal jsem vám „protestantské požehnání“. (Katolické požehnání bylo pro nás „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“, ale když jsme někdy dávali spontánní požehnání, říkali jsme mu „protestantské“, protože tak to dělají evangeličtí pastoři.)

Jim byl velice otevřený a sdílný a řekl mi cosi velmi krásného. Řekl: „Víš, Bene, už mě to vzalo třikrát,“ (myslel tím tu rakovinu), „a pokaždé, když to přišlo, byl se mnou. A když to zas povolilo, byl zase se mnou. A vím, že bude se mnou, až budu muset odejít.“

Na někoho, kdo je rezervovaný, to bylo nesmírně otevřené sdělení. Dlouho jsem se s Jimem neviděl, ale ve výhni sdíleného utrpení se mnohé stalo možným. Zábrany padly. Byli jsme upřímní, bez konvencí.

Tolik se před sebou navzájem schováváme. „Jak se máš?“ „Dobře.“ Můžeme mít smrt na jazyku, ale řekneme: „Dobře.“ Přijdete-li mezi chudé a zeptáte se někoho: „Jak se máš?“ a on umírá, řekne: „Umírám. Bojím se.“ V příměstských rezidencích se zeptáte: „Jak se máš?“ - a odpověď zní: „Dobře. Mám rakovinu mozku, ale jde to.“

Obvykle se bojíme říct druhým o sobě pravdu, protože je nechceme ztratit. Můj přítel Msgre. Bob Brown před několika lety umřel, ale ten byl jiný. Byl těžce nemocný, šest let měl rakovinu. Když jste se ho zeptali: „Jak se máš, Bobe?“, řekl: „Skvěle – na to, že umírám na rakovinu.“

Když to řekl poprvé, vyrazilo mi to dech. Bojíme se s druhými podělit o pravdu, která by nás mohla sblížit. Bojíme se sdílet své utrpení. Měli bychom si připomenout, že náš Pán Ježíš Kristus se nebál podělit se s druhými o své utrpení. Dělí se s ním stále. A to je kříž.

www.vira.cz

Když děláme znamení kříže, stavíme pevnost proti nepříteli

Byl jsem svědkem toho, jak jedna maminka vysvětlovala svému dítěti, že kříž rukou od čela k srdci a od levého ramene k pravému děláme proto, že Bůh je nahoře, dole, vlevo

i vpravo. Je pravda, že Bůh je skutečně všude a obklopuje nás (Žl 139). Ale není to ten pravý důvod, proč jako křesťané děláme znamení kříže.

Tím důvodem je to, že Ježíšův kříž a jeho zmrtvýchvstání jsou nejdůležitější události dějin. Že díky křtu jsme také my byli spolu s Kristem ukřižováni, pohřbeni a vzkříšeni a že Ježíšův kříž je naším poznávacím znamením. Křesťané si již ve 2. století zvykli začínat znamení kříže každou svou činností: vstávání, umývání, obouvání či jídlo – protože ve všem, co děláme, v nás žije Kristus, který se za nás obětoval (Gal 2,20). Protože Ježíš na kříži zvítězil nad ďáblem a nad smrtí, bylo velmi záhy gesto kříže vnímáno také jako ochrana proti Zlému. Středověcí teologové říkají, že když děláme znamení kříže, stavíme pevnost proti nepříteli.

Slova, která znamení kříže doprovázejí: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen“, jsou slova křestní formule. Tato slova nad námi byla vyslovena, když jsme byli ve křtelnici spolu s Ježíšem pohřbeni a povstali jsme k životu věčnému. Opakování této trojiční formule na začátku každé modlitby a bohoslužby je povzbuzením, že každá modlitba a mše svatá v nás tento Boží život živí.

„Na cestách, při každém vcházení i vycházení, při oblékání i obouvání, při umývání i rozsvěcení světla, u stolu, když uléháme i když sedíme, zkrátka při jakékoli činnosti se označujeme na čele znamení kříže“ (Tertulián, 3. stol.).

Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista (Gal 6,14).

www.vojtechkodet.cz

O H L Á Š K Y

V sobotu 28. IX. ve 11⁰⁰ hod. budou ve farním Proměnění Páně ve Viganticích sezdáni slečna Eva Vojkůvková a pan Vladislav Buchal.

Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

Adorační den v Hustopečích

Na úterý 24. září připadá adorační den pro farnost Hustopeče n/B. V pravé poledne bude vystavena Nejsvětější Svátost Oltářní k soukromé adoraci až do 17³⁰ hod., kdy začne společná adorace, zakončená svátostným požehnáním. Přijďte se, prosím, poklonit Ježíši svátostnému a pomodlit se za své rodiny a farnost. Zároveň je to den vzájemných modliteb s bohoslovci kněžského semináře – bohoslovci se tento den modlí za nás, proto pamatujme i my na ně.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 22. 9. do 29. 9. 2019

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
25. neděle v mezidobí 22. 9.	Hustopeče	8:00	Za † donátory a dobrodince farnosti
	Špičky	9:30	Za † Zdeňka Schneidera, manželku, rodiče a sourozence z obou stran, vnuka Tomáše, živou a † rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za Blaženu a Vladimíra Michálkovy, rodiče z obou stran a dvo
Úterý 24. 9. <i>sv. Gerard (Jaromír)</i>	Adorační den Hustopeče	18:00	Za † z rodin Mayzlíkových, Janovských a Indrákových a za živé rodiny Za Marii a Václava Majkusovy, sourozence, živou a † rodinu a za Marii a Bohumila Zahradníkovy, sourozence, živou a † rodinu a dvo
Čtvrtek 26. 9. <i>sv. Kosma a Damián</i>	Bělotín	17:30	Za živé a † farníky
Pátek 27. 9. <i>sv. Vincenc z Paula, památka</i>	Černotín	17:30	Za rodiče Humplíkovy a živou rodinu
Sobota 28. 9. <i>sv. Václav, slavnost</i>	Špičky	17:30	Za † Bohuslava Vozáka, rodiče, bratra, synovce, † rodinu Hulákovu a Valentovu a dvo
26. neděle v mezidobí 29. 9. Poděkujeme za úrodu	Hustopeče	8:00	Za † donátory a dobrodince farnosti
	Černotín	9:30	Za † Ludmilu Baďurovou a živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za † donátory a dobrodince farnosti
	Vysoká	14:00	Za živé a † farníky a občany z Vysoké

Ohlášky:

- ✘ Spolčo mládeže se sejde v pátek v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- ✘ Příští neděli poděkujeme za úrodu. Přineste si i své plody zahrad a polí k požehnání.
- ✘ Otec arcibiskup nás zve na Pouť za obnovu rodin a nová kněžská a řeholní povolání, která se uskuteční v sobotu 12. října v katedrále v Olomouci. Program začíná v 15⁰⁰ hod. Napište se na připravený list papíru.
- ✘ Věž kostela ve Špičkách je odpojena od el. proudu, proto nezvoní zvony a nejdou hodiny.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614